U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobkyně: **PhDr. H. P.,** zast. advokátkou JUDr. Janou Kašpárkovou, se sídlem AK Blanická 917/19, Olomouc, proti žalovanému: **Ministerstvo kultury,** se sídlem Maltézské nám. 1, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 8. 2010, č. j. MK 14868/2010OPP, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 6 A 200/2010, o návrhu žalobkyně na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, v platném znění,

takto:

I. Městský soud v Praze **je povinen** ve věci vedené u něj pod sp. zn. 6 A 200/2010 nařídit ústní jednání tak, aby se uskutečnilo nejpozději ve lhůtě **do 30. 5. 2012**.

II. Navrhovatelce **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatelka podala u Městského soudu v Praze (dále „městský soud“) žalobu proti výše označenému rozhodnutí žalovaného dne 30. 8. 2010.

Dne 10. 4. 2012 byl Nejvyššímu správnímu soudu postoupen návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu, který navrhovatelka podala u městského soudu dne 3. 4. 2012. V návrhu navrhovatelka uvádí, že v řízení, které bylo zahájeno dne 30. 8. 2010, dochází k nedůvodným průtahům.

K návrhu se vyjádřila předsedkyně senátu, který je příslušný ve věci rozhodnout s tím, že soud učinil potřebné procesní úkony a věc je po procesní stránce připravena k rozhodnutí; soud se však musí řídit zákonným pravidlem, podle něhož mají být věci zásadně vyřizovány v pořadí, v jakém soudu došly, s výjimkou věcí, pro něž je v § 56 soudního řádu správního stanoven přednostní režim; o takovou věc se zde nejedná. Dále je ve vyjádření konstatováno, že v současné době jsou vyřizovány senátem, jemuž byla věc přidělena, žaloby z druhé poloviny roku 2008. Městský soud proto považuje návrh za nedůvodný.

Ze soudního spisu bylo zjištěno, že navrhovatelka podala u městského soudu žalobu dne 30. 8. 2010. Ve spise je založen příkaz kanceláři ze dne 8. 9. 2010 k provedení nezbytných procesních úkonů (výzva k úhradě soudního poplatku, žádost žalovanému o zaslání správního spisu, informace žalobci a žalovanému a zaslání vyjádření žalovaného žalobci). Tyto úkony však, jak vyplynulo ze spisu, byly učiněny se značným časovým odstupem. Ze soudního spisu vyplývá, že dne 19. 10. 2010 byla zaslána výzva k úhradě soudního poplatku; dne 25. 10. 2010 podala navrhovatelka soudu žádost o osvobození od soudního poplatku a současně přiložila potvrzení o svých výdělkových a majetkových poměrech. Městský soud rozhodl o osvobození navrhovatelky od soudních poplatků více než po sedmi měsících, dne 31. 5. 2011 a usnesením č. j. 6 A 200/2010 - 28 navrhovatelku od soudních poplatků osvobodil (aniž by ve věci prováděl jakákoli další šetření). Dne 24. 6. 2011 byl vydán další pokyn kanceláři k zaslání kopie žaloby žalovanému k vyjádření a zaslání správního spisu, zaslání informací žalovanému o složení senátu; dne 29. 6. 2011 zaslal městský soud kopii žaloby k vyjádření žalovanému a vyžádal správní spis, k tomu uložil lhůtu 2 měsíce; žalovaný zaslal dne 9. 9. 2011 vyjádření k žalobě včetně správního spisu. Dne 4. 10. 2011 (tedy více než po jednom roce od podání žaloby) zaslal městský soud navrhovatelce poučení o složení senátu, který bude ve věci jednat a pod jakou spisovou značkou a poučení dle § 51 s. ř. s. Dne 21. 10. 2011 zaslala navrhovatelka městskému soudu repliku k vyjádření žalovaného. Minimálně od tohoto data měl soud k dispozici veškeré podklady pro rozhodování, přitom navrhovatelka vyslovila s rozhodnutím věci bez jednání výslovný nesouhlas.

Podle § 174a odst. 1 zákona o soudech a soudcích, v platném znění, má-li účastník nebo ten, kdo je stranou řízení, za to, že v tomto řízení dochází k průtahům, může podat návrh soudu, aby určil lhůtu pro provedení procesního úkonu, u kterého podle jeho názoru dochází k průtahům v řízení.

Podle odstavce 8 cit. ustanovení dospěje-li příslušný soud k závěru, že návrh na určení lhůty je oprávněný, protože s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu dochází v řízení k průtahům, určí lhůtu pro provedení procesního úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány průtahy; touto lhůtou je soud, příslušný k provedení procesního úkonu, vázán. Je-li návrh uznán jako oprávněný, hradí náklady řízení o něm stát.

Nejvyšší správní soud posoudil návrh navrhovatelky na určení lhůty k provedení procesního úkonu jako důvodný.

Průtahy v řízení neznamenají pouze excesivní stav, kdy dochází k nečinnosti soudu, ale lze je konstatovat i tehdy, dochází-li v soudním procesu k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu. V řízení podle ust. § 174a odst. 6. zákona o soudech a soudcích Nejvyšší správní soud rozhoduje o návrhu na určení lhůty. Tzn. pokud zjistí neodůvodněné průtahy v řízení spočívající zejména v tom, že příslušný krajský (městský) soud poté, kdy obdrží podání ve věci, v přiměřené době nečiní žádné úkony, věcí se vůbec nezabývá, aniž by pro takový postup existovaly ospravedlnitelné důvody, anebo činí úkony s nedůvodnou časovou prodlevou, usnesením určí tomuto soudu lhůtu, ve které má úkon učinit, resp. ve které má rozhodnout.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že v dané věci první úkon soudu byl sice učiněn dne 14. 9. 010, a spočíval ve výzvě advokátce k předložení originálu plné moci, dne 21. 9., resp. 22. 9. 2010 bylo platné udělení plné moci ověřeno, další úkony však byly činěny s nedůvodnými časovými prodlevami (rozhodnutí o osvobození od soudního poplatku) a nekoncentrovaně ve vztahu k jednotlivým účastníkům řízení. Lze tak konstatovat, že městský soud byl sice činný, tzn. určité úkony v řízení od podání návrhu v roce 2010 prováděl, nicméně tyto nebyly prováděny dostatečně účelně tak, aby ve věci navrhovatelky mohlo být rozhodnuto v přiměřené lhůtě.

Pro posouzení, zda v dané věci dochází v řízení k průtahům, je rozhodující, že žaloba byla podána v srpnu v roce 2010 a lhůta, v níž není rozhodnuto (a s ohledem na argumentaci městského soudu o stavu vyřizování žalob z roku 2008 ani reálně nemá být rozhodnuto) je téměř 2 roky. Taková lhůta není lhůtou v dané věci přiměřenou, a to i s ohledem na předmět řízení, kdy se jedná toliko o posouzení otázky právní, neboť o stavu skutkovém zde není sporu [konkr., zda informace stran seznamu movitých kulturních památek, které nebyly navrhovatelce poskytnuty, lze považovat za interní informace ve smyslu ust. § 11 odst. 1 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím].

Nejvyšší správní soud na tomto místě konstatuje, že vyjádření, že senát vyřizuje věci podle pořadí nápadu a že v současné době jsou dokončovány spisy napadlé v době, která předcházela dni podání předmětné žaloby, dokonce v roce 2008, neobstojí. K tomuto tvrzení městského soudu Nejvyšší správní soud uvádí, že citované důvody nezpochybňuje, avšak přesto nemohou vést k vysvětlení průtahů v předmětném řízení. Odkazy na pořadí vyřizovaných věcí totiž nepředstavují důvody, které by mohly být interpretovány jinak než jako organizační problémy, které však v tomto směru nemohou jít k tíži navrhovatele.

Nejvyšší správní soud při posouzení průtahů v dané věci vycházel také z četné judikatury Ústavního soudu, který opakovaně judikoval, že *průtahy v řízení nelze ospravedlnit ani obecně známou přetížeností soudu, jelikož „je věcí státu, aby organizoval své soudnictví tak, aby principy soudnictví, zakotvené v Listině a Úmluvě, byly respektovány a případné nedostatky v tomto směru nemohou jít k tíži občanů, kteří od soudu právem očekávají ochranu svých práv v přiměřené době*“ (blíže viz nález Ústavního soudu ze dne 19. 2. 2002, sp. zn. I. ÚS 663/01).

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud s ohledem na složitost věci, postup účastníků řízení, kteří se žádným způsobem negativně nepodíleli na délce řízení, a na dosavadní postup soudu dospěl k závěru o oprávněnosti podaného návrhu, a proto určil lhůtu pro provedení procesního úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány průtahy, tak, aby soud obeslal účastníky řízení a dodržel zákonem stanovenou lhůtu pro jejich přípravu k nařízenému jednání (§ 49 odst. 1 s. ř. s.). Touto lhůtou, ve které byla stanovena povinnost městského soudu ve věci nařídit jednání tak, aby se uskutečnilo nejpozději do 30. 5. 2012, je městský soud vázán.

Návrh navrhovatelky byl uznán jako oprávněný, takže ve smyslu poslední věty ust. § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích hradí náklady řízení o něm stát. Vzhledem k tomu, že vznik takovýchto nákladů z obsahu spisu nevyplývá, soud rozhodl tak, že se jí

náhrada nákladů řízení nepřiznává.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (ust. § 174a odst. 9, věta druhá, zákona o soudech a soudcích).

V Brně dne 17. dubna 2012

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu